

Nyårsbön i Säby kyrka 1923

Axel Ericsson

När jag återkom till Säby 1997 efter 40-års bortavaro engagerade jag mig i hembygdsföreningen och började forska om bygden. Min första studie kom att handla om hembygdsföreningens initiativtagare Axel Ericsson.

Efter att ha lyssnat på bandupptagningar av honom samt läst hans krönikor och kåserier i Länstidningen drog jag snabbt slutsatsen att han var en person med djupa känslor för Säby.

Axel Ericsson var jämtlänning född 1894. Han blev präst i Säby 1922 och gifte sig ett år senare med Anna-Lisa, dotter till Carl och Karin Ericsson på Säby Gård. Axel var då 29 och Anna-Lisa 22 år. Han blev senare kyrkoherde i Kolbäck 1938.

En annan person av betydelse för hembygdsföreningens bildande 1924 låter jag Axel Ericsson själv introducera. Från länken här nedan kan du lyssna till hans berättelse på hembygdsföreningens årsmöte den 4 mars 1979.

Kurt Larsson

[Nyårssaftonen 1923 glömmer jag aldrig](#) – ljudfil

Utskrift

I den lilla kyrkan hände något stort vid nyårsbönen, nyårsafton 1923. Kyrkan fick en ny vikarierande organist och kantor, ja klockare, som han själv allra helst och med stor stolthet ville kalla sig.

Vad var det för märkligt med honom? Jo, han var nyss bara fyllda 19 år, student, ingenting mer. Han kom som ersättare för sin äldre examinerade bror. Kyrko- och skolrådet hade vissa betänkligheter till en så ung vikarie. Men folkskoleinspektören Joel Garpe var eld och lågor. Han visste, han hade varit ynglingens konfirmationslärare.

"Ja, men han ska undervisa stora flickor och pojkar i fortsättningsskolan" suckade ordföranden. "Kan han det?"

"Jajamän, han kan hålla disciplin ", sa inspektören. "Ja, men han ska sjunga och spela i kyrkan..."

"Ja, det kan han mycket bättre än brodern. Säby är att lyckönska! I högsta grad ", sa inspektören.

Vad skulle man göra? Kyrko- och skolrådet lät pojken komma. Han kom med dunder och brak, eller rättar sagt, han kom med himmelskt väljud.

Den nyårsaftonen i Säby kyrka glömmar jag aldrig. Kyrkan var fylld med folk. Högtiden skulle öppnas med solosång av den nye klockaren. Jag minns jag stod i dörren till sakristian, med de två gamla kyrkvärdarna bakom mig och var skakis av nyfikenhet.

Pojken ackompanjerade sig själv på orgel. Mäktiga toner fyllde kyrkan. Jag fick en stark känsla av att en hel kör var i högstämmd funktion. Den äldste kyrkvärden, en gammal soldat, dunkade mig i ryggen och viskade: "Nu har väl Säby kyrka fått en förstklassig kantor!"

Det vill jag lova. Det var jubel och glädje att vara präst i Säby några år framåt och att ha en sådan medarbetare.

Studentpojken, som hux flux blev klockare i Säby, hette Set Svanholm. Han blev sedermera hovsångare och chef för Kungliga Operan och världsstjärna.